

גילית



בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

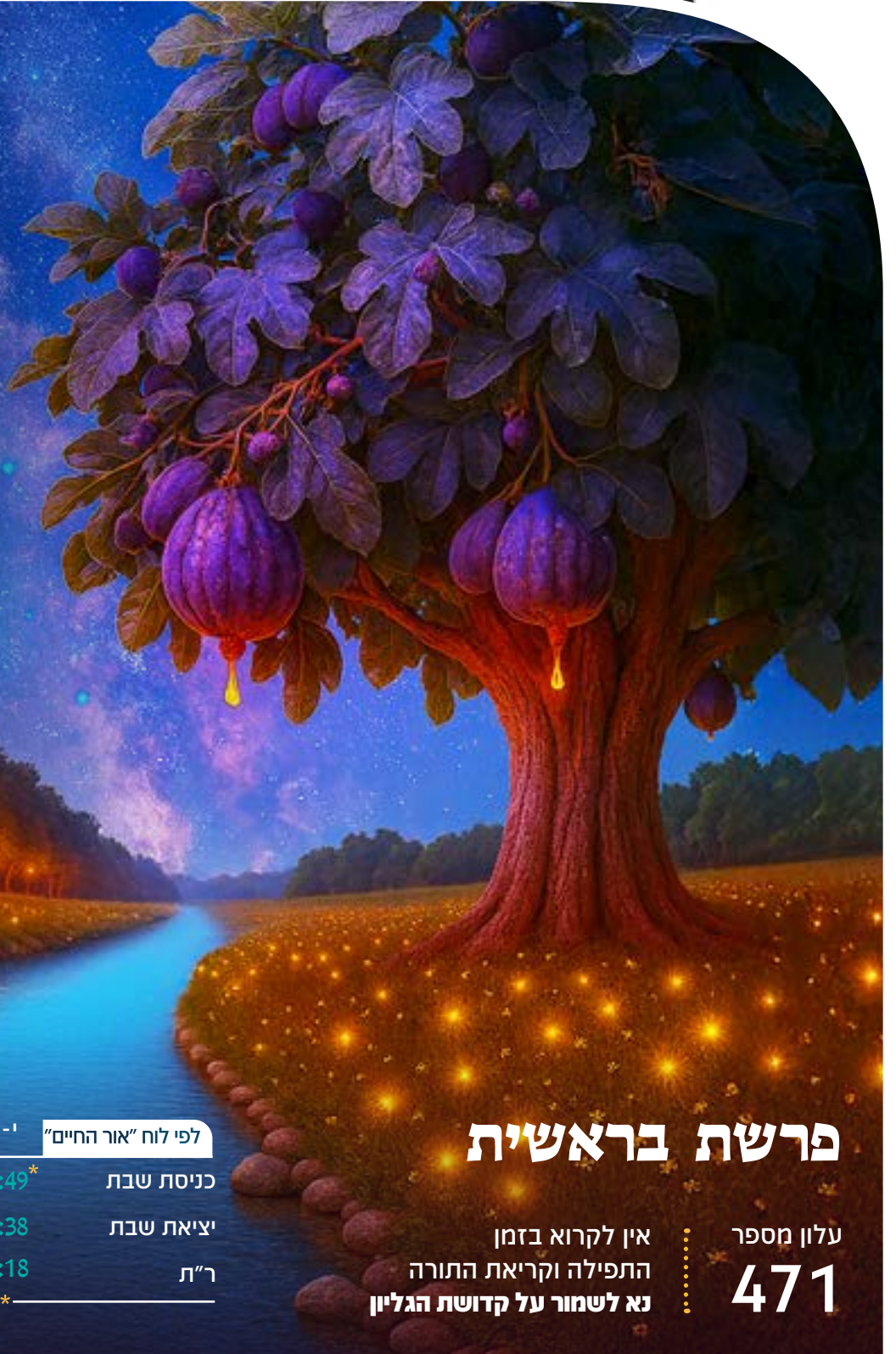
02 הרב יגאל כהן
בין אמונה
לפחד

05 הרב יצחק פנגר
חשבון בנק
ייחודי

08 הרב רפאל אוחיון
לא היתה
ברירה

11 נופית משולם
עבודה זרה של ימינו

13 קרוב רחוק
מתכסה בסדין
ומתחיל לדבר



פרשת בראשית

עלון מספר
471
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

לפי לוח "אור החיים"	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסת שבת	17:49*	17:47	17:47	17:48
יציאת שבת	18:38	18:36	18:37	18:38
ר"ת	19:18	19:14	19:15	19:17

*בירושלים: לנהוגים 40 דק' 17:29

כל מה שאתה קונה לכבוד שבת, לא על חשבונך

הרב יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

בין אמונה לפחד

ומצליח. "שיתית ה' לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט".

הרמ"א אומר: "שיתית ה' לנגדי תמיד, הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים". כשאדם רואה את הקב"ה כל יום מחייו, הוא רואה אותו בפרנסה שלו, הוא רואה אותו בחנוכה הילדים שלו, הוא רואה אותו בבריאות שלו, הוא רואה אותו בכל רגע ורגע.

למה נכתבה בריאת העולם בתורה?

בריאת העולם, לכאורה לא היתה אמורה להיות כתובה בתורה. התורה היתה צריכה להתחיל בפסוק "החדש הזה לכם ראש חדשים". שהרי מה זה תורה? תורה זו מלשון הוראה. הקב"ה בתורה הקדושה בא להורות לנו את הדרך אשר נלך בה. איזה מצוות לעשות, ואיזה עברות לא לעשות!

למה צריך להגיד לנו "בראשית ברא אלקים"? מה הקשר לתפילין, למזוזות, לאכילה, לשתיה, למצוות שאני עושה?

התשובה היא פשוטה. רש"י במקום עונה: "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים". ויש סבה נוספת: שעל ידי התהליך של בריאת העולם, אתה רואה את בורא העולם - דרך הבריאה.

כשבא בן אדם ושואל אותי: איפה הקדוש ברוך הוא? אני שואל אותו: איפה אתה לא רואה אותו? אין לו על זה תשובה.

הבריאה המושלמת

שמעתי על רופא שהמציא תרופה לסוגים מסוימים של מחלת הסרטן. והוא מקבל על זה פרס נובל. כשאני שומע את זה, אני חושב לעצמי: הרי גוף האדם, מיליוני רופאים ברחבי תבל כבר מאות שנים, מנסים לנתח מה זה גוף האדם. ולא מצליחים. והנה רק עכשיו בא הדוקטור הזה וגילה.

אז אתה מסתפל על גוף האדם, תשאל את עצמך: מי ברא אלה? על השמש, על הירח, על הכוכבים. והתורה מפרטת לך בפרוטרוט שהקב"ה ברא ביום הזה את זה וביום הזה את זה, ואת האדם האחרון.

"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א, א).

פרשת בראשית היא הפרשה החשובה ביותר בתורה! מדוע זו פרשה חשובה? כל החיים שלנו מלווים ותלויים באמונה. או שאתה מאמין או שאתה לא מאמין, אין דרך אמצעית. או שאתה יודע שיש בורא לעולם ואתה חי חיים של שלום, או שאתה לא יודע שיש בורא לעולם ואתה חי חיים של פחד, של דאגה, של לחץ, של אכזבה, ושל מרידות.

הנשמה האלוקית בתוכנו

אומרת התורה: "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" - יהודי יקר, העולם הזה הקדוש ברוך הוא ברא אותו. תחליט, יש סבה למה הקדוש ברוך הוא ברא את העולם. דע לך שהחיים שלך הם לא חיים סתמיים.

היצירה הזאת שאתה חי בתוכה, שהיא הגוף שלך - זה בעצם לא אתה. כי אתה זה לא הגוף שלך, אלא הנשמה שלך - והיא בסך הכל משאלת.

על הנשמה נאמר: "ויפח באפיו נשמת חיים" - אומר ספר הקנה: "מאן דנפח מדיליה נפח" - מי שנפח - משלו נפח. הקדוש ברוך הוא לקח עפר מן האדמה ויצר את האדם. כמו שמערבבים קמח וגו' ועושים עסה, כך זה היה. לקח הקדוש ברוך הוא את העפר מן האדמה, יצר גלם, שאין בו שום חיים ומשמעות, וגם אין בו שכל ואהבה, אין בו גם יצר טוב ויצר הרע. אין בו שום דבר - והפית בו נשמת חיים.

זה דבר שאמור ללוות אותך כל ימי חייך. מהרגע שאתה קם בבקר עד הרגע שאתה הולך לישן בלילה - שיש בתוכך נשמה אלוקית. כלומר, הקדוש ברוך הוא בתוך הגוף שלך - חלק אלוה ממעל.

לראות את הבורא דרך הבריאה

הפסוק הזה אמור ללוות כל יהודי ויהודיה במשך כל ימי חיהם. אנחנו צריכים לזכר תמיד, כשאנחנו מסתכלים על הבריאה הזאת, לשאל שאלה: מי ברא אלה? וכשאתה עונה את התשובה, כל החיים שלך מקבלים משמעות.

אם אתה מסתפל על הבריאה, אתה חי אותה יום יום. וזו הדרך הנכונה ביותר לאדם להיות באמת ירא שמים.

ליאור נענחה [שכו]



רוצים שלום עכשיו



הרב יגאל

אנחנו, העם, בסופו של דבר הוא זה שאמור להביא 'שלום'. לא אמורים כולנו להסכים זה עם זה. ודאי שיהיו חילוקי דעות: אחד אומר "שלום עם הערבים", ואחר אומר "לא רוצה שלום, אין שלום איתם".

בסדר, אני מקבל את זה. שזה חושב כך וזה חושב אחרת. יש מי שסבור שצריכה להיות כלכלה קפיטליסטית... איך אמורים את זה?

חשיקו שטרן: כן, קפיטליסטית.



הרב יגאל

קפיטליסטית. וזה חושב...

חשיקו שטרן: סוציאליסטית.



הרב יגאל

סוציאליסטית. אני לא יודע בדיוק מה זה אומר, אבל אני יודע שיש כאלה דברים.



חשיקו שטרן: סוציאליסטית - זו יותר תמיכה חברתית, וקפיטליסטית - כל אחד אוסף את כוחו וממונו, כמו באמריקה.



הרב יגאל

כן. אני מבין שזה שתי דרכים שונות, שכל אחד לוקח לכיוון אחר. אבל זה בסדר ומוכן. אתה יכול לא להסכים איתי - אבל אחר כך נרגע, ונשב על כוס קפה יחד... כך מביאים שלום, בינינו גם אם אנו שונים ולא מסכימים. זה לגיטימי לחלוטין.



משלחן רבנו

לכבוד רבנו ומורה דרכנו של"ט"א.

ברצוני לשאול בענין מכונת כביסה. האם מותר בערב שבת להניח בגדים

בתוכה ולהפעילה, באופן שתמשיך לפעול מאליה גם בשבת ותכבס את הבגדים, או שמא יש בדבר זה חשש מלאכה ואסור לעשות כן?

בכבוד וביקר רב. מבקש ההוראה.

לכבוד השואל הנכבד,

בדבר שאלתו אם מותר בערב שבת להכניס בגדים למכונת כביסה, באופן שיתכבסו בשבת עצמה, הנני להשיב בקצרה.



הנה מבואר בשלחן ערוך (או"ח סי' רנ"ב סעיף א) שכל מלאכה שמתחילה מערב שבת, אף על פי שנגמרת מאליה בשבת - מותרת. וכן פסק מרן (שם סעיף ה) לענין טחינת ריחיים, שאין חוששין להשמעת קול. ומכאן נראה לכאורה שגם במכונת כביסה, שהופעלה מערב שבת וממשיכה לפעול מאליה בשבת, מותר.

אמנם הרמ"א (שם) כתב שיש אוסרים בריחיים וכן בכל מקום שיש לחוש להשמעת קול, וכן נוהגים לכתחילה. אך במקום הפסד התיר. ועיין בפרי מגדים (אשל אברהם שם ס"ק כ"א) שכתב שמעיקר הדין גם לדעת הרמ"א מותר, אלא שנהגו להחמיר.

ולכן: לבני ספרד - מותר אף לכתחילה להפעיל מכונת כביסה מערב שבת, אע"פ שתמשיך ותכבס בשבת, שכן אנו הולכים אחר פסיקת מרן.

ולבני אשכנז - נכון לנהוג כדעת הרמ"א ולהחמיר לכתחילה, אולם במקום הפסד יש להקל.

ומכל מקום, הבגדים עצמם: כל זמן שהם רטובים - הרי הם מוקצה, ורק לאחר שהתייבשו מותר להשתמש בהם. וכך העלו הפוסקים (עי' אגרות משה ח"ה או"ח סי' כ"ב אות כ"ו, חזון עובדיה שבת ח"ג עמ' פ"ז ואילך).



היצר הרע בתוכנו

"כי יצר לב האדם רע מנעוריו" - הפסוק הזה נתן לי הרבה כח בנפשי. למה? פעמים רבות אֲנִי נִכְשָׁלִים - אֲנִי נִכְשָׁלִים, אֲנִי נִכְשָׁלִים, אֲנִי נִכְשָׁלִים. חלילה מדברים בצורה לא נכונה או עושים מעשים לא נכונים, ויש יאוש שגכנס לאדם: איך אני אהיה בן אדם? מתי אני אהיה בן אדם? מתי אני אצליח להתגבר?

הפסוק הזה בא ומרגיע אותך: "כי יצר לב האדם רע מנעוריו". הקדוש ברוך הוא ברא את האדם עם יצר הרע!

מה התפקיד שלנו בעולם? לעשות את הטוב ולברך מהרע. דמינו מה קרה שם. אדם חי בגן עדן. הקדוש ברוך הוא בחר לו את הדרך היפה ביותר. אמר לו: רק שני דברים אני מבקש ממך, זה הכל: "שני עצים - עץ החיים ועץ הדעת - אל תאכל מהם".

כל גן עדן פרוש לפניו, הפרות הכי יפים בעולם. מלאכי השרת, צולים לו פשר ומסננים לו יין. מה הסכני שכן אדם יעשה כזאת טעות?

כי זה אדם! אדם נמשך לטעם האסור. שלמה המלך אמר, "מים גנובים ימתקו". כי זה גנוב, "מים גנובים ימתקו" - מים גנובים מתוקים יותר.

ואתו יצר רע שגרם לאדם הראשון לאכל מעץ הדעת. הוא שגורם לנו היום לראות רע באחרים, לחשוד בהם, ולא לתת להם זכות. זה אותו יצר שמעיד לחשב רע על בני אדם מאשר להאמין בטובם.

אם אתה מבין שיש בורא לעולם - הכל בסדר. כל השאלות נגמרות. אבל אם אתה לא מבין שיש בורא לעולם או שאתה שוכח שיש בורא לעולם - מתחילות שאלות.

כאשר הגעתי לסוגיה של בית שיש לו

שני פתחים בהלכות חנוכה. התבוננתי במה שהגמרא אומרת: בית שיש לו שני פתחים צריך להדליק בשניהם משום החשד.

ועלתה לי שאלה: למה אני צריך להדליק בשניהם? וכי למה שאנשים לא ידונו אותי לכף זכות? לדגמא, אם יש לי בית פתח, והדלקתי נרות בצד אחד. והנה אני חושש שמי שיעבר בצד השני יאמר מיד "הרב הזה לא מדליק נרות חנוכה".

ולמה הוא יחשב כך? כי הוא רואה שבצד שלו אין נרות. אבל הרי אפשר לחשב באופן הגיוני - זה בית פתח, כלם רואים שזה בית פתח, אז בודאי יש סכני גדול שהדליק בצד השני!

אלא מה? חז"ל, בחכמתם העמקה, הבינו את טבע האדם, ולכן קבעו: חייבים להדליק בשני הצדדים משום מראית העין. ואם תתבוננו, תראו שיש הרבה מאד הלכות בתורה שחכמים אסרו וגזרו עליהן דוקא משום מראית העין.

ושוב חזרת השאלה - מדוע באמת לא סומכים על כך שאנשים ידונו לכף זכות? למה אנו לא נוהגים כך זכות?

התשובה היא יסודית מאד - "כי יצר לב האדם רע מנעוריו". טבע האדם הוא שהוא אגואיסט מטבעו. כאשר אני רואה אותך עושה מעשה, האם אפשר אותו לטובה או לרעה? לצערנו, באופן טבעי נפרש לרעה!

ולכן חז"ל, שהבינו את נפש האדם לעמק, חזרו והדגישו את הענין של 'מראית העין' - כי הם ידעו שיצר לב האדם רע מנעוריו, ולכן חייבים לגדר גדרים ולתקן תקנות שימנעו מראש את האפשרות לחשוד ולפרש לרעה.

שבת שלום ומבורך!

שיעורים לימוד בקבוצות קטנות סיורים והרבה שמחה

עם הרה"ג הרב יגאל כהן שליט"א

יום רביעי - ראשון | כ"א - כ"ה חשוון | 12-16/11/25

שבת במד'בוז'



לפרטים התקשרו עכשיו!
058-6338-444





הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

"רבות מחשבות בלב איש"

(תשלי י"ט כ"א)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

אמר לי יהודי יקר, שהחיוק השבועי עושה אותו פשוט מאושר, ונותן לו כח לשמור על הלשון, כל השבוע ולא רק ביום ראשון. שיוצא לו כמעט מדי יום ביומו לראות סוגים שונים של מאורעות, ומיד כהרף עין עולות לו מחשבות, לדון לכף חובה את הבריות, המחשבות עולות לו מאד מהר, ועליהם הוא לא מצליח להתגבר, ושואל האם עובר על מצות "בצדק תשפוט עמיתך", על מחשבה שעולה מיד בראשו במאורע שנקרה לפניך, או אף שעולה מחשבה בראש כהרף עין, ומכל מקום לא הגיע הפסק דין עדיין, ויכול לדון לכף זכות את חבריו, ולסלק את המחשבה שעולה כהרף עין מלפניו.

ועניתי לאותו יהודי יקר, ששמירת הלשון אצלו זה דבר עיקר. שכל אדם שדן לכף זכות את חבריו, הוא כמו דיין במה שרואה לפניו. וכמו שהדיינים לא מיד מכריעים את הדין, אלא את הטענות של התובע והנתבע צריכים קודם להבין, ומעיינים בדין כפי כוחם, ויודעים שהקב"ה איתם, ורק אחר ששוקלים בצורה שקולה ומתונה את הצדדים, את פסק הדין הם קובעים. כך גם האדם לא נתבע על הרהור העולה בלבו כהרף עין, כי לא הגיע הפסק דין עדיין, אלא רק אחר ששקל את הדברים בישוב הדעת, מחשבתו במצות "בצדק תשפוט עמיתך" היא נוגעת. וכך כותב החפץ חיים בפתיחה (עשין אותו ג') שרק אם "נתחזק" אצל האדם במחשבה על חברו לגנותו, ולא דן אותו לכף זכות, דהיינו רק אחרי שבחן ושקל את המעשה, רק אז הוא עובר על מצות עשה, וכל שכן אם סיפר ודיבר על אותו אדם לגנותו, שעבר על מצות עשה של לדון לכף זכות.

נזכה לקיים את דברי חז"ל הווי מתונים בדין, וכך את חברינו נוכל יותר להבין, להתבונן בעין טובה במה שרואות עינינו, וכך נקיים "בצדק תשפוט עמיתך" ואת חברינו. אמן כן יהי רצון.

ונסיים בספור על רב מאוד צדיק, שבכבוד כל אדם יש לו מח מבריק. הגאון הצדיק הרב אריה לוי, ידע את נפש כל אדם להבין. וידע איך להרים ולעודד את רוחם, ולקיים מצוות היה מדרים, וכך היה מקרב את כולם, ואפילו עבריינים שקיבלו מאסר עולם. כשהגיע לגיל גבורות, החליט אחרי שנים רבות, לצבוע בביתו את כל הקירות, מה שעורר אצל תלמידיו שאלות: מדוע נזכר דווקא כעת, שהבית כרגע ריק ושקט, והילדים התחתנו ועזבו את הקן, וכל הבית מיושביו כבר התרוקן, לשלם לצבעי שיצבע את ביתו, ומה יתן ומה יוסיף לו באחריתו.

וכשראה הרב על תלמידיו את התמיהה, השיב להם הרב תשובה מדהימה, שאת כל אחד ואחד היא מחכימה: "כאשר אפטר מהעולם לאחר מאה עשרים, יבואו לביתי הרבה אנשים וחברים, לבקר ולנחם את כל ילדי, המתאבלים ויושבים שבעה עליי. וכשיראו את הקירות מאוד מלוכלכים, אפשר שתעלה מחשבה לאורחים 'איך הזניחו הילדים את אביהם', ויציאו מילות גנאי ודופי עליהם. ואת זה אני מאוד רוצה למנוע, וזה נותן לי את הכח והמנוע, לצבוע את קירות הבית לא ליופי, רק בעבור שלא יטילו בילדי דופי. הם שדאגו לי כל השנים, ואני את כבודם רוצה להרים.

ומסיפור זה נלמד דבר חשוב, שכבוד האדם זה דבר אהוב, ונתרגל לחשוב על טובת החבר, לעשות לו נחת רוח כמה שיותר, ולקיים את דברי חז"ל הווי מתונים בדין, וכך את חברינו נוכל להבין, להתבונן בעין טובה על מה שרואות עינינו, ולדון לכף זכות את חברינו. וכך נזכה לביאת משיח צדקנו. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות
שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1)



שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

סושי המרוכב מאורז ודגים - מה ברכתו?
אם האורז הוא העיקר - מברך "מזונות". ואם הדג עיקר - "שהכל". ואם אינו יודע - יפריד ויברך כל אחד בפני עצמו. (שו"ת רב פעלים חלק ב' סימן ל"ג. חזו"ע ברכות עמ' רפה. הלכה ברורה סי' ריב).

חדר בבית שאין ישינים בו ונכנסים אליו רק לפרקים - האם חייב במזוזה?
חייב במזוזה, ואפילו אם אין משתמשים בו הרבה. (ערוך השלחן יו"ד סימן רפט סעיף י"ט).

כלים שבישלו בהם בשבת באיסור - האם צריכים הגעלה?
מעיקר הדין אינם צריכים הגעלה, אך נכון להחמיר. (שו"ת לית חן סימן מ"ב. וכן במטה יהודה סק"א).

מה הגודל המינימלי לטלית קטן?
מעיקר הדין השיעור המינימלי באורך הטלית הוא 72 סנטימטר ורוחב 48 סנטימטר, ולכתחילה לצאת לדעת כל הפוסקים ישתדל שאורך הטלית יהיה 96 סנטימטר. והשיעור הנ"ל היינו ללא נקב בית הצואר שמכניס בו ראשו.

(עי' הליכות עולם ח"א עמ' י. ובשו"ת יביע אומר ח"ט או"ח סי' ק. ילקו"י סי' טז סעיף ב).

האם במצות שילוח הקן צריך לתפוס את היונה ביד?
לכתחילה ראוי לתפוסה ביד, ויכוין שאינו רוצה לקנות היונה אלא לשלחה, ואם חושש שלא יצליח לתפוס ביד או שמפחד יכול גם לשלחה ע"י מקל. (שו"ת בנין ציון החדשות סי' יד. שו"ת תשובות והנהגות ח"ג סי' שכט. שו"ת יביע אומר ח"י יו"ד סי' לב).

האם מותר בבוקר לומר "מודה אני" לפני נטילת ידיים?
מותר לומר "מודה אני". (מג"א סי' ד ס"ק כח, משנ"ב סי' א סק"ח. ועיין בשו"ת יחזקאל דעת חזן ח"א סי' א).

אדם שנוסע באזור יהודה ושומרון שיש שם סכנת מחבלים ויידווי אבנים האם צריך לומר תפילת הדרך בנסיעה קצרה?
אם נוסע בדרך בין עירונית דהיינו שיצא מהעיר והוא מקום סכנה כמקומות הנ"ל, אף שהוא נוסע פחות מ-72 דקות צריך לומר תפילת הדרך בשם ומלכות. אולם זה דווקא במקומות הנ"ל שהם בחזקת סכנה, אבל באופן כללי אינו אומר תפילת הדרך בשם ומלכות, אלא א"כ נסע 72 דקות בדרך בין עירונית. (ש"ע סי' קי סעיף ז. שו"ת יביע אומר ח"א או"ח סי' יג, ובח"ו סי' מח. ועי' גם סי' ריט).

האם צריך לייחד בשיש שבמטבח מקום נפרד לחלב ולבשר?
מעיקר הדין לא חייב, אבל ראוי לנהוג כן שבצד אחד ישתמש לחלב, ובצד האחר ישתמש לבשר מחשש לשיורי מאכל הנדבקים על השיש. (ילקו"י סי' פט סעיף עה. שערי הלכה פרק לו ד"ה כלי בשר).



לגימות של השראה הרב יחזקאל בנק חשבון בנק ייחודי

בחורה צעירה שהתחתנה קבלה מתנה מאמה - חיסכון בנקאי. לחיסכון הזה האם הפקידה ש5000, ואמרה לבתה: בכל פעם שיהיה לכם אירוע משמח ומשמעותי - תפקידו סכום כלשהו בחשבון, ותכתבו לצד ההפקדה את סיבת ההפקדה. ככל שהאירוע יהיה משמח יותר ומשמעותי יותר - תפקידו סכום גדול יותר, ויום אחד החיסכון הזה ישמש אתכם.

הזוג הצעיר קבל את ההצעה, וחודש לאחר מכן כבר הייתה הפקדה ראשונה - יום ההולדת של הבעל. לאחר מכן הפקדה נוספת - הזוג מצא יחידה להשכרה, הולדת הבן הראשון וכן הלאה.

עברו החודשים והשנים, והנישואין עלו על שרטון. בני הזוג התווכחו על כל דבר קטן, לא תיקשרו, ודי נמאס לשניהם. בוקר אחד, האשה התקשרה לאמה ובישרה לה שהם בדרך להיפרד. האם הציעה לה, לפני שהם עושים זאת, שלפחות תוציא את הכסף מהחיסכון ותהנה מהחצי שלה. כשהבת הגיעה לבנק וביקשה את פירוט החשבון, היא קבלה את התדפיס, ולצד ההפקדות היו רשומות סיבות ההפקדות - כל האירועים המשמחים והמשמעותיים בחייהם. היא החלה לבכות, וחזרה הביתה. היא ביקשה מבעלה ללכת ולהוציא את הכסף מהחיסכון עכשיו. למחרת, כשהוא הגיע לבנק, אף הוא חזר... אך עם הדף של פירוט החשבון, כאשר בסופו נוספה הפקדה חדשה, 5000 ש"ח, ולצידה היה כתוב: "היום זכיתי לראות כמה אושר וטוב הכנסת לחיי. אני מצטער, בבקשה תני לי הזדמנות נוספת". ואז שניהם פרצו בבכי.



בפרשת בראשית כתוב: "ויעש אלוקים את שני המאורות הגדולים, את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה". בהתחלה שני המאורות נבראו שווים, "המאורות הגדולים", ורק אחרי שהלבנה התלוננה - שלא שייך להיות שני מאורות באותו הגודל, נענשה להתקטן. הבה נלמד מכך. במקום להתלונן - נודה, נעריך. במקום "אוף" - נגיד "קוף", והכוונה שבמקום "אוף" (תלונה) נאמר קוף - מזמור ק' בתהילים היינו "מזמור לתודה".

הבה נתמקד ברגעים היפים של החיים, בטוב שעשו לנו ושעשינו יחד, פחות תלונות ויותר עשייה. שכן מי שמתלונן הכי הרבה - עושה הכי פחות.

"חושך לא יכול לגרש חושך; רק האור יכול לעשות זאת. השנאה לא יכולה לגרש את השנאה, רק האהבה יכולה לעשות זאת."

**עד שקרה משהו ששינה הכל
סיפור של רבקה, בגוף ראשון**



"אני פשוט לא שייכת לכאן"

אני זוכרת כל ערב חג מאז שהתחתנתי. ההתרגשות, הסירים, ההכנות והפחד. פחד ממה? מלשבת שוב עם המשפחה של בעלי. הם לא רעים. להפך. אנשים טובים, מכבדים, מכניסי אורחים. אבל אני פשוט לא הצלחתי להרגיש שייכת.

הן מדברות על דברים שאני לא מבינה, צוחקות מבדיחות משפחתיות, זורקות רמזים על חוויות מהעבר שלהן, ואני שם. מחייכת, שותקת, מרגישה שקופה.

פעם אחת אפילו ביקשתי מבעלי שלא ניסע לחג. אמרתי לו שאני עייפה, זה לא מסתדר. אבל בפנים רק רציתי. לא רציתי להרגיש מיותרת ליד שולחן עמוס אנשים. וכל פעם, כשחזרנו הביתה, הייתי בוכה. "כולם מסתדרים חוץ ממני", הייתי לוחשת לעצמי. "אולי באמת אני פשוט לא שייכת."

יום אחד, זה היה ערב חג שני של סוכות, עמדת ליד הכיור בבית חמותי, שוטפת כלים. פתאום, הגיסה שלי, זו שתמיד נראית לי הכי מרוחקת, ניגשה אליי הייתה ואמרה:

"את יודעת, אני ממש מעריכה אותך. את תמיד נעימה, שקטה, ונותנת הרגשה טובה לכולם."

הייתי בשוק. הסתובבתי אליה כמעט בפליאה. "אני? אני בכלל מרגישה כאילו אני לא מצליחה להשתלב." היא חייכה אליי ואמרה: "זה רק בראש שלך. אני כל כך אוהבת אותך". המילים הללו הפשוטות פתאום משחררים



לי משהו עמוק. הבנתי שאני לא שקופה. אני רק שתקתי יותר מדי. הם לא ידעו כמה פחדתי. וכמה אני רוצה להיות חלק.

מאותו רגע, החלטתי להשתחרר מהתדמית שבניתי על עצמי. סיפור, הצעת, שאלתי שאלות. ופתאום התגובות השתנו. חיוכים. שיח. הזמנות. קשרים.

אבל האמת? הכל התחיל אצלי. בראש. בלב. בפחד.

והמסר שלי לכל מי שמרגישה זרה בתוך המשפחה אל תאמיני לכל מה שהפחד שלך מספר. העולם הרבה יותר מקבל ממה שנדמה לנו. ורוב הזמן אנחנו לא צריכים להשתנות. רק להיפתח.

רוצה לראות ברכה בחיים

זכה את הרבים

עלון "יגל ליבי" מלא בתכנים
מחזקים ומשמחים,

מכניס אור לבית ומחמם את שולחן השבת



הצטרף להפצת
עלוני השבת
ותן לעוד משפחות
ליהנות מהתוכן
ולהתחזק - בזכותך!

03-8000-770



שניה בחופש הגדול. נאלמתי דום. לא ידעתי איך להגיב למידע הזה, ניסיתי להמשיך את הפגישה כאילו לא קרה דבר אבל לא הצלחתי לחזור לעצמי עד שהגעתי הביתה. להוריד את השידוך על דבר כזה היה נראה לי מגוחך, מה גם שלא העזתי בכלל לפתוח את הנושא, ומפה לשם העניינים המשיכו להתגלגל במהירות ובשעה טובה ומוצלחת התארסנו.

תעבור תקופה לא ארוכה ואני אבין את גודל הטעות שלי, על כך שאפילו לא חשבתי להעלות את הנושא לפני החתונה ולו בשביל למזער נזקים ולהכין את הקרקע לעתיד.

לא עבר זמן רב והנושא צף בביתנו הקטן. אשתי היתה המומה. לרגעים היה נראה שהיא לא קולטת את גודל העניין והיא מיד אמרה... 'טוב נו, אבל אתה כבר לא הילד הקטן שהיית, בטח עכשיו אתה תצליח להתגבר על עצמך וכשתראה שלא קורה כלום זה יעבור לך...' ניסיתי להסביר לה שאין שום סיכוי בעולם שאני עולה על מוטס.

החודשים הבאים הפכו לסיוט. עד כמה שאשתי היתה בעלת מידות טובות, כיבדה ואהבה אותי מאד, היא לא הצליחה לעכל את העניין הזה. בכל פעם שהנושא עלה שוב, העניינים התפוצצו בינינו, וגם כשהנושא לא עלה האווירה הייתה טעונה. הייתי עצוב ומאוכזב מכך שהזוגיות שלנו צריכה להתחיל ממקום כזה במקום להיבנות בצורה שמחה וחלקה. היא לא הבינה איך לא אמרתי לה את זה מראש, לפחות היתה מעכלת את העניין או חושבת אם היא יכולה להסתדר עם דבר כזה, ועכשיו כבר חודש אדר ואביה מתחיל לברר על כרטיסים לפסח ואנה אנו באים.

ניסיתי להרגיע אותה, להגיד לה שיהיה בסדר ונסתדר, ובתוך תוכי ידעתי שאין שום סיכוי בעולם להוציא ממני את הפחד הזה.

סיגריה אחת ופתרון גאוני

ערב אחד, בעודנו יושבים לארוחה בבית הוריה של אשתי, פלט אביה כלאחר יד "מצאתי כרטיסים לטיסה בשעות נוחות, תשלחו לי הערב כולם את צילומי הדרכון שלכם בבקשה". אשתי החווירה, היא הביטה בי במבט אומלל. אני הורדתי את ראשי, לא יודע איך להגיב לסיטואציה. אביה, שהוא איש מדהים וחכם שאני מעריך מאד, הרגיש שיש מתח באוויר ושאל מה קרה. אשתי ענתה בקול חלש ועצור "ליעקב יש פחד מטיסות. הוא לא מסוגל לעלות על מוטס". חמי הביט בי, קולט את המצב הרגיש. בתום הארוחה הוא קרא לי לצאת איתו למרפסת "לרגע של עישון מנחם" הוא אמר. חייכתי. יצאתי איתו.



פחד מטיסות

ברגע קטן של אי נעימות,
מתגלה לבו הטוב של האדם

הטראומה

אני מביט מהחלון הקטן לחלל השחור שמאחוריי, אינספור אורות קטנטנים נוצצים מביטים אליי מלמטה. הם נעים בקצב מהיר ונעלמים אחרי שניה. אחריהם מגיע בור שחור ענק שמאיים בלוע אותי, מרגיש כאילו מאחורי החלון הקטנטן הזה נמצא סוף העולם, ואם הוא רק יפתח בטעות, או שמא יישבר מעוצמת הרוח, אני אבליע אל תוך העולם השחור הזה המצפה לי מעברו השני. בשניה שהמחשבה הזו עלתה בדמיוני, גופי התכסה בזיעה קרה. דפיקות הלב שלי הפכו מואצות ברמה שלא ידעתי שקיימת, כפות הידיים שלי הזיעו ולא הצלחתי אפילו להחזיק במשענת הכסא שלפניי על מנת לקבל יציבות ולו לרגע קט. רעדתי כולי, הרגשתי שאני עומד להקיא.

מי שמכיר התקפי חרדה בטח מזהה את התיאור הזה, ודאי מכיר את ההרגשה הנוראית הזו שברגע אחד הקרקע נשמטת לך מתחת לרגליים ובור שחור מאיים לסחוף אותך אליו.

פחד מטיסות. אחרי הטיסה ההיא לקחו לי כמה ימים טובים להתאושש, כולל מיגרנות איזמות וכמה שעות טובות במיטה, וגם אז כשסוף סוף חשתי שאני חוזר אל עצמי היינו כבר צריכים לעלות לטיסה חזר שתיקה אותנו הביתה. בחזור קרה שוב אותו הדבר,

והפעם ביתר שאת, ואני הבטחתי לעצמי. שלעולם. לעולם אני לא אטוס יותר לאף מקום.

המשפחה שלי נסעה מדי שנה לטוילים בחו"ל, בהתחלה ניסו לשכנע אותי, לקחת אותי לטיפול ואף להבטיח לי הבטחות כאלה ואחרות, אבל דבר לא עזר. אני הייתי בטראומה קשה מהטיסה ההיא ופחדתי מהרגיש את הפחד ההוא שוב. פחדתי מהפחד. עד שהם הפסיקו לטוס. אמי טענה שלא משאירים אף אחד מהמשפחה מאחור, אפילו שהייתי כבר בחור גדול ולא היה אכפת לי להישאר לבד. התחלנו לנסוע לנופשים בארץ ואני בסתר לבי שמחתי שמתחשבים בי על אף הפרצוף החמוץ של אחיי שידעו מה הם מפסידים בגללי.

יש דברים שהשתיקה לא יפה להם

הגיע היום בו נכנסתי לעולם השידוכים. כשהתחלתי להיפגש לא חשבתי שזה נושא שצריך להעלות בפגישות או בכלל לדבר עליו. נפגשתי עם בחורה מדהימה, נהנתי מכל רגע איתה והיא תאמה את כל הדברים שחיפשתי בצורה מדויקת. באחת הפגישות המתקדמות היא פתאום זרקה לאוויר את הפצצה... סיפרה שמדי שנה הם נוסעים פעמיים לחו"ל, פעם אחת בחג הפסח ופעם



לגדל
בחוכמה
הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משד'
ורב שכונות צפון פ"ת

להתבונן בתכלית החינוך

פרשת בראשית, הפותחת את ספר בראשית ואת התורה כולה, היא הרבה יותר מסיפור היסטורי אודות בריאת העולם. היא מהווה אבן יסוד בהבנת מהותו של האדם, תפקידו בעולמו, ומערכת היחסים העמוקה והמיוחדת שלו עם בוראו. מנקודת מבט תורנית, פרשת בראשית שופעת מסרים חינוכיים עמוקים, המציבים את התשתית האיתנה לחינוך ילדים לאורך חיים של תורה ומצוות, ליראת שמיים טהורה ולמידות טובות.

המסר המרכזי והעוצמתי העולה מפרשת בראשית הוא שהעולם כולו נברא בתכלית ובמטרה ברורה, על ידי בורא עולם. "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ" - פסוק זה, הפותח את הפרשה ואת התורה כולה, מנחיל לילד (ולאדם באשר הוא) את ההכרה כי אין מקרה בעולם. העולם לא נברא מאליו, בלא משמעות ותכלית, אלא כל פרט ופרט, מגרמי השמיים הרחוקים ועד אחרון הנבראים הקטנים ביותר, נוצר בחכמה אלוקית אין-סופית, מתוך מטרה וייעוד עליון. שהרי אין הבורא יוצר בריאה שאין לה משמעות ותכלית. הייעוד הנשגב של הבריאה כולה הוא לאפשר לאדם להגיע לשלמות, לדבוק בקדוש ברוך הוא ובקיום מצוותיו.

האם עצרנו פעם, מתוך שגרת חיינו הסואנת, ושאלנו את עצמנו - לשם מה כל זה קיים? מדוע השמש זורחת כל בוקר, מדוע העצים מבלבלים באביב בפריחה מרהיבה, ומדוע יש בכלל חיים על פני כדור הארץ? השאלה על תכלית הבריאה היא מהשאלות העמוקות ביותר שהאדם יכול להעלות על דעתו, והתשובה עליה מעניקה משמעות עמוקה לכל מהות קיומנו.

כאשר נעצור לרגע, נרים מבט לשמיים, נתבונן ביופיו של פרח זעיר, נקשיב לציוץ עליז של ציפור, או נרגיש את משב הרוח הנושב על פנינו וננסה לראות מעבר ל"מראה העין" הפשוט - נוכל לזהות את "היד האלוקית" הנשגבה שבראה ומנהלת את הכל בחכמה באהבה. נחשוב על הנס הגדול הטמון בעצם קיומנו, ועל ההזדמנות הנפלאה שניתנה לנו להיות שותפים פעילים בתכלית הבריאה.

בהתבוננות מעמיקה עוד יותר, נגלה סדר מופלא שאין דומה לו, חוכמה אין-סופית ודייקנות מעוררת השתאות. כל פרט ופרט בבריאה, מקטן ועד גדול, מגריד החול הזעיר ועד הגלקסיות הרחוקות ביותר, פועלים בהרמוניה מושלמת, ולכל אחד מהם תפקיד ייחודי ומהותי במארג הקיום הכבי.

או אז, כאשר אנו מתבוננים ביופיה עוצר הנשימה של הבריאה, בחוקי הטבע המדויקים, ובכל הטוב העצום שהקדוש ברוך הוא העניק לנו ללא תמורה, מתעוררת בנו תחושה עמוקה ומרגשת של הערכה והודיה. האוויר שאנו נושמים בכל רגע, המים הצלולים שאנו שותים, המזון המזין שאנו אוכלים - כל אלו אינם דברים מובנים מאליהם, אלא מתנות אדירות ויקרות מפז מבורא עולם, שמעניק חיים וקיום לכל נברא.

ההבנה שלעולם יש בורא כל יכול, הרואה, משגיח ומנהיג אותו, מעניקה לילד (וגם למבוגר) בטחון ויציבות נפשית בעולמו. גם כשדברים אינם ברורים לו, יודע הוא שהקדוש ברוך הוא מנהל את העולם בחכמה, בתבונה ובדעת אין-סופית. נזר הבריאה, הוא האדם, שנברא ב"צלם אלוקים" - זו הנקודה המהותית המבדילה אותו משאר הברואים. "צלם אלוקים" אינו

"יש לי פתרון מבריק בשבילך". הוא אמר "אני אמנם לא פוחד מטיסות, אבל קשה לי מאוד להירדם בהן. בד"כ קודמות לטיסה שעות של אריזות, התארגנויות, נסיעה ארוכה, המתנה בשדה, בידוקים וכו', ואז הטיסה עצמה שמעייפת גם היא, וכשאני יורד מהמטוס אני חלש וגמור ואין לי כח אפילו לסחוב את המזוודה. כך היה במשך שנים, עד שגיליתי אותו. כדור קטן ועוצמתי שעובד פלאים. אתה לוקח אותה כשעה לפני הטיסה ובשניה שאתה מתיישב על הכסא ראשך צונח לאחור עד שהטיס מכריז שגלגלי המטוס נפתחו ונחתנו בשעה טובה ביעד הרצוי". הוא גאון. חשבתי לעצמי. איך לא חשבתי על זה קודם. אם אישן חזק כל הטיסה לא אצטרך להביט בחלון בפחד, לראות את החלל השחור מאחוריי, לא אדע כשהמראנו ואנחנו באוויר, הרגשה שגורמת לי לבחילה, ולא אדע כשאנחנו ממש לקראת נחיתה.

וכך היה. הסכמתי לטוס ושלחנו את פרטי הדרכונים שלנו לחמי. אשתי הייתה המאושרת באדם וכל המתחים והעצב ששררו בביתנו בחודשים האחרונים חלפו כלא היו. היא הסתובבה בבית מרחפת, חיכתה כבר לרגע שיגיע הטיול המושלם שכל כך ציפתה לחוות אותו בתור זוג.

בטיסה ישנתי כל כך עמוק שאני לא זוכר ממנה מאום. הטיול עצמו היה מדהים, החג עבר באווירה מיוחדת ומרוממת, וידעתי שאם הייתי מונע מאשתי את הטוב הזה לא הייתי סולח לעצמי כל החיים.

ובכך הרווחתי שלושה דברים:

הפכתי את אשתי למאושרת, מנעתי אווירת נכאים בביתי הקט.

הפחד מטיסות נעלם כלא היה, ידעתי שמהיום יש לי "קמיע" שמירה קטן שמונע מהמחשבות המאיימות להגיע, פשוט כי אני ישן.

והדבר השלישי, גיליתי שיש לי חם מדהים. אדם שפותר את הבעיות בשקט, במרפסת, תוך כדי עישון סיגריה. הוא יכול היה להרים גבה, לשאול איך לא אמרתי את זה קודם, להצדיק את בתו ואולי אף לכעוס. אבל הוא לא אמר מילה. רק קרא לי החוצה ובטפיחת שכם חברית הציע לי את הפתרון המושלם.

ועל כך אני מודה לו עד עצם היום הזה.





הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

דרך חדשה מעשה קטן

אשתו של הגאון מוילנא זיע"א יחד עם חברתה, היו מפעם לפעם מסתובבות בין הבתים לאסוף תרומות, בעבור יתומים ואלמנות. הן עשו ביניהן הסכם: הראשונה מביניהן אשר תיפטר ותגיע לעולם האמת, צריכה לבוא אל חברתה בחלום, ולספר לה מה היא רואה שם. אשת הגאון נפטרה ראשונה. כעבור מספר ימים היא באה בחלום אל חברתה ואמרה לה: "מה שקורה בעולם האמת - אינני יכולה, ואין לי רשות לספר. אולם אומר לך דבר אחד: זוכרת את כי יום אחד כאשר הסתובבנו לאסוף צדקה, אמרתי לך שכדאי לנו ללכת להתרים את עשיר פלוני, והוריתי לך באצבע לכיוון ביתו. על אותה הנפת אצבע - אין לך מושג כמה גדול ועצום הוא שכרי" (מראש אמנה עמוד קנח).

זוכה לראות

סיפר רבי דוד לוריא זיע"א: "רבינו הגר"א זיע"א כמה רגעים



קודם צאת נפשו הקדושה לשיבה של מעלה, אחז בציציות ובכה ואמר: "כמה קשה להפרד מן העולם הזה, עולם המעשה, שעל ידי מצוה קלה (שעולה כמה שקלים) של ציצית זוכה לראות פני שכינה..." (תולדות הפוסקים עמוד כו, ענף עץ אבות עמוד רחצ').

זה אדם גדול

אחים יקרים! צריכים לדעת שכל פעולה לכבוד ה' יתברך היא חשובה ביותר ואפילו הקטנה ביותר וכבר אמר ראש ישיבת טשיבין רבי ברוך שמעון שניאורסון זיע"א: "אדם קטן, מעריך ומחשיב דברים גדולים. ואילו אדם גדול, מעריך ומייקר דווקא את הדברים הקטנים".



הרב רפאל אוכיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות האהבה לא היתה ברירה

בכל תחום שנרצה להצליח בו אנחנו יכולים להצליח. אבל יש תנאי אחד שבלעדיו ההצלחה היא בלתי אפשרית:

לדעת שאין ברירה.

אם הקמת עסק ואתה מבין שאם לא יצליח, אין לך ולילדים שלך מה לאכול - אתה תהיה יצירתי, נחוש, בלי מעצורים. אתה תצליח! אבל אם יש לך תוכנית גיבוי, אתה לא תתן את המאה אחוז שלך, ובקושי הראשון תגיד: "כנראה זה לא בשבילי".



אם אתם עוזבים אחד את השני - אתם לבד לנצח, ואם אתם רבים אתם עדיין לבד

פרשת בראשית מציגה בפנינו את הזוג היחיד בעולם: אדם וחוה. תארו לעצמכם את המצב הזה - אתם הזוג היחיד על כדור הארץ. אין עוד אנשים. אין חברים לקבל עצות מהם. אין הורים לברוח אליהם.

אם אתם עוזבים אחד את השני - אתם לבד לנצח. אם אתם רבים אחד עם השני - אתם עדיין לבד. אין ברירה אחרת מלהצליח יחד!



בשנה הראשונה של הנישואים שלי, כמו הרבה זוגות צעירים, היו הרבה חילוקי דעות בבית. אז מורי ורבי הרה"ג זמיר כהן שלח אותי ואת אשתי לשליחות בפנמה סיטי בפלורידה. כיוון ששימשתי שם כרב קהילה, לא היו לי חברים לרוץ אליהם כשהיה קשה, וגם לאשתי לא היו שם בני משפחה וחברות לברוח אליהן.

היינו חייבים להסתדר! ואחרי כמה חודשים, הפלא ופלא - כל הקשיים התיישרו! איך? כי היינו צדיקים גדולים? כי ידענו סודות? לא! פשוט כי לא הייתה לנו ברירה.

הבעיה של זוגות היום היא - יותר מדי אפשרויות. יותר מדי תוכניות גיבוי. כשיש אפשרות בריחה, המוח מחפש תירוצים במקום פתרונות.

אבל כשאין ברירה - אתה מוצא דרך.



בוא והצטרף לישיבת "גל לבי" בראשות הגאון הרב יגאל כהן שליט"א ישיבה חמה ואוהבת המיועדת לבעלי תשובה ומתחזקים בגילאי 20-27

לימוד תורה ברמה גבוהה | עבודת המידות מעצימה | אהבת ישראל מכל הלב

להצטרפות < 055-6888040



המקום שיהפוך להיות
הבית הרוחני שלך



מפנקסו של מחנך סוד הבורג היהודי

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
"שלום רב" באשדוד



מדי שבת

הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של
מנחם ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

אמונה בבורא



פרשת בראשית מכילה הרבה שנים, כי ילד קטן הדבר הראשון שלומד זה פרשת בראשית, ושם הוא לומד שיש בורא לעולם, יש מי שאחראי ומנהיג, ולומד שאין דבר שנברא סתם, כל דבר יש לו מטרה. "מנורת לילה" שאנחנו עושים, כתובה בתורה! "ואת המאור הקטן לממשלת הלילה" - זו מנורת לילה. הניתוח שעושים היום, גם כתוב בתורה. הקב"ה עשה הרדמה לאדם הראשון, עשה לו ניתוח ולקח את הצלע לחוה: "ויפל ה' אלקים תרדמה על האדם ויישן, ויקח אחת מצלעותיו, ויסגור בשר תחתנה". את עיקרי האמונה לומדים בפרשת בראשית.

היה נשיא בארצות הברית קראו לו בוש, היה בוש הראשון ובוש השני. בוש השני היה טיפש, לא למד כלום. אבא שלו אמר לו: תלמד! והוא לא היה לומד. עד שאבא שלו שכר בשבילו כומר שילמד אותו תורה, אמר לו: תלמד אותו רק תורה בלי לערבב ולהכניס שום דבר. הכומר לקח את הילד הזה והתחיל ללמד אותו פרשת בראשית, ואז בוש הזה, הילד, אמר: אָה, יש בורא לעולם, אי אפשר לעשות מה שרוצים, מי שעושה דבר לא טוב מקבל עונש. אדם וחוה נענשו, דור הפלגה קיבלו עונש, דור המבול עשו עבירות ונענשו. ולעומת זאת מי שהולך בדרך טובה מקבל שכר: "ונח מצא חן בעיני ה'". אברהם אבינו שגילה את האמונה בבורא, נאמר בו: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך וגו' והיה ברכה", אברהם אבינו חיזק את האמונה בבורא.

תלמד אותו רק תורה בלי לערבב שום דבר

אדם שמאמין - הוא מצפה, הוא מקווה. לא כמו שאמר "דרוש" - דריון שהעולם בא סתם, מאליו. אם העולם בא ככה סתם והוא נוצר מפיצוץ, אז למה אין אנשים שהעינים שלהם מאחורי הראש, חלק העינים שלהם מקדימה וחלק מאחורה? כל בני אדם העינים שלהם מקדימה, האזנים במקום. זה מראה שיש בורא לעולם! אברהם אבינו החדיר את האמונה. היה עיתון בארצות הברית, קוראים לו "ניו-יורק טיימס", והעמוד הראשון מספר על אברהם אבינו. כמה שנים חי אברהם אבינו? 175, בגימטריא גאון הגאונים, וגם בגימטריא טלפון. היה לו טלפון ישיר לבורא עולם, כל מה שהוא צריך יכול לבקש.

אנו מתחילים חומש חדש ושנה חדשה הכל מהתחלה, יש עוצמה וכן להתחלה. לפעמים אנו מרגשים שאין שום התקדמות, אנחנו באיזה לופ שחוזר על עצמו. והסיפור הבא יעזור לנו לצאת מזה.

וכך סיפר בעל המעשה הגאון הצדיק המשגיח רבי מאיר חדש זצ"ל, שבקטנותו היה בשואה הארורה, הלך לתומו בגטו, ובקרן זוית פגש חיה הולכת על שתיים - חייל גרמני נאצי ימ"ש, הגרמני צמא הדם הסתכל בעיניים בורקות על המראה של הילד, וגרר אותו בגסות ובפראות אל המפקדה כדי להורגו רח"ל, ובבואו אל המפקדה, העמידו בקיר וכיון לעברו את קנה הרובה, וצווח על בצרחות זוז ימינה... כי הגרמני לא רצה לזוז, אלא שהילד היהודי יזוז, והגאון זצ"ל מספר שהוא לא יכל, הוא פשוט התאבן, ומפיו של הגרמני ניתנו קללות נמרצות בפראות מבהילה.

ומספר הגאון זצ"ל שבאותם הרגעים הוא התחנן לבורא עולם שיציל והבטיח הרבה קבלות. "ולפתע נפתח חלון מאחוריו, וראשו של המפקד צץ החוצה, ושאל מה הצעקות האלו, אמר לו החייל הבאתי יהודי כדי להרוג אותו... המפקד פונה אלה החייל ואומר לו... עזוב אותו, ואל תצעק לי כאן". ובכך ניצלו חייו של הגאון זצ"ל.

אבל הסיפור לא נגמר, הוא המשיך את מסלול חייו, והימים נקפו החודשים חלפו וגם ההרגשה של ההצלה המופלאה, וחשב לעצמו הגאון זצ"ל שמה לא השפיע עליו כל המקרה?!

ולאחר שנים עלה לארץ ישראל, ולמד בישיבת 'חברון' בעיר חברון יע"א, ושם בשנת תרפ"ט נכנסו פראי אדם הערבים ימ"ש לתוך היכל הישיבה וטבחו בבחורים ללא רחם, הפוגרום שנעשה שם היה איום ונורא, הבחור מאיר חדש נפל על רצפת בית המדרש וחברו בנימין שוכב לידו והם מתבוססים בדמם של חבריהם לספסל הלימודים, בנימין לוחש למאיר מה עושים? ענה לו מאיר! אל דאגה, תקבל קבלה והכל יהיה בסדר, וכך היה.

התרוממו להם בנימין ומאיר, פונה בנימין לחברו מאיר, ואומר לו מנין ידעת שניצל?

השיבו מאיר דע לך שכבר יש לי עבר עם מלאך המוות, ואני יודע כאשר מתחזקים זה פועל, כי בדיוק באותו הזמן חזרה אליי הרגשה של ההצלה במלוא עוצמתה, ואז גיליתי שכן זה פעל בתוכי, רק שזה היה תא רדום והתעורר לחיים.

יקח אדם לעצמו בורג ויעשה עמו סיבוב, הסיבוב לא נראה, אלא שצריך לעשות סיבוב נוסף ועוד סיבוב ואז זה יהיה ניכר, ואם הבורג באורכו הוא עשרה מטרים, הסיבובים צריכים להיות רבים כדי שיהיו ניכרים.

כך בדיוק בחינוך לא ניכרים המאמצים שלנו, אבל נזכור שהכל פועל את פעולתו, וסוף החינוך לבוא.

לכן צריך להתחדש בכל יום, בכל מיני רעיונות איך לפעול ולהתקדם בלי ייאוש.



יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני ישיבת "יגל ליבי"

ההתמודדות של בני מזל מאזניים

השבוע נלמד בעז"ה על ההתמודדות עם תאוות, מה שמאתגר לפעמים את בני מזל מאזניים ועוד הרבה אנשים, ראשית עלינו להבין שיש הבדל בין תאוות לבין הנאה, והתורה היא בעד הנאות ונגד תאוות, להיות בעל תאוות זה חסרון, לא רק בעבודת ה', אלא גם בחיי היום יום התאוות מפריעה לנו, דהיינו לאכול בשר טעים ולהנות וזה בסדר, אבל להיות תאב לבשר טעים שזה אומר שנרדף אחריו זה דבר שלילי, וכן בכל דבר, לטייל ולהנות מטיול זה מבורך אבל לרדוף אחריו זה, זה חסרון.

יסוד זה מסביר כיצד יתכן שכמעט בכל התאוות, לא פעם שהתורה מצווה עליהם, כגון סעודות מצווה, בגדים נאים בחגים, נישואין וכו' וכו', כי עצם ההנהגות לא בעיה אלא הרדיפה בעיה, והסיבה שרדיפה מפריעה לחיים והתורה אוסרת

זאת, כי הרדיפה מגלה שאני מרגיש חסר כל זמן שאין לי את זה ולכן אני רודף אחר זה, מה שמהווה סבל תמידי וחוסר סיפוק, שמביא לחוסר שמחה תמידי, והרי כל אדם חשוב לו להיות מסופק ומאושר ושמח, ולכן אם נעשה תהליך של הפנמה שתאוות היא נובעת מתחושת חוסר שלוקחת לנו את השמחה, אז נוכל להשתמש בכח של הרצון לשמוח ולנצח איתו את הדחף לתאוות.

אלא שהבעיה כאן שמפריעה להרבה אנשים היא, שאם טעים לי בשר או כיף לי טיול, אני מפחד לאבד את ההנאה הזו, ולכן אני לא מעוניין לשתף פעולה עם ביטול תאוות, כאן נכנס העניין שהקדמנו, התורה לא רוצה שנפסיק להנות אלא תאכל בשר טעים מדי פעם ותהנה זה בסדר, אבל אם תתאוות זה יוריד לך את האושר ואז יצא שכרו בהפסדו, וכשבנין זאת נצליח לעבור בשמחה מבעל תאוות לנהנה בקדושה.





הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

כשהתפילה מתגשמת קצת אחרת...?

הוא יודע מה הכי טוב לך

בנאדם מתפלל לקבל משהו, מתפלל בלי סוף, כ"כ רוצה שזה כבר יקרה, שזה יתגשם, שזה יגיע אליו, שהוא יוכל סוף סוף להרגיש שלם.. ואז זה מתגשם, קורה לו, מגיע, בדרך לא צפויה ולא בדיוק כמו שהוא תכנן... יש משפט ששגור בפיהם של לא מעט אנשים: "בנאדם מתכנן תכניות והשם צוחק..."

כמה פעמים תכננת תכניות של חיים שלמים וההיפך קרה לך? כמה פעמים התפללת למשהו וקיבלת את הדבר האחרון שציפית לקבל? כשאת עושה תשובה את לומדת שהקב"ה לא צוחק על התכניות שלך, להיפך, הוא כ"כ מקווה שתתכנני נכון, שתבחרי נכון, שתצרי את הדבר הנכון, לאו דווקא את מה שאת רוצה אלא את מה שאת צריכה.. והוא יודע שאת לא תמיד יודעת מה טוב לך, השאלה היא האם את מבינה שהוא יודע טוב יותר ממך מה טוב לך?

מישהי מתפללת שיגיע כבר הזיווג שלה. חולמת להקים בית בישראל, חולמת שתהיה לה אהבה אמיתית, אהבה הדדית... אהבה כזאת מושלמת עם הגבר המושלם שדומה לשחקן ההוא בסרט שראתה... ואז היא מכירה

בחור שלא דומה ולו במעט למה שהיא חלמה ואיתו היא מתחתנת. אשה מתכננת תכניות לגבי בעלה לעתיד, מדמיינת בעיני רוחה כיצד הוא ייראה, כיצד יתלבש, כיצד ינהג כלפיה, כבר מדמיינת לפרטי פרטים את הרומנטיקה האינסופית וההתאמה המושלמת ביניהם... והקב"ה שולח לה מישהו שונה מכל מה שהיא חשבה. אשה מתפללת להיכנס להריון, לזכות בדבר העוצמתי הזה שטבוע בנו עוד מימי בראשית: להיות אמא. היא מקווה ומתפללת וזה לא מגיע... ועד שזה מגיע, זה לא בדיוק כמו שהיא חלמה, זה קשה ותובעני ומלחיץ ודורש ממך לעשות כ"כ הרבה ויתורים! חשבת שזה יהיה מושלם ואז הבנת שמה שביקשת גורם לך בעצם לעבוד כ"כ קשה... אדם מתפלל להתקבל למקום עבודה טוב עם תנאים טובים ומשכורת גבוהה ומתקבל לעבודה, איך לומר, שונה לגמרי ממה שדמיון בתחום שונה לחלוטין ממה שתכנן לעבוד בו. איך אפשר להגיד שתפילתי התגשמה?

אשה מתפללת לזיווג, מבקשת מהשם שבאדם הזה שישלח לה יהיו תכונות אופי מסוימות, שהוא יהיה במקום רוחני מסוים, במעמד מסוים, יגור במקום מסוים, ידבר בצורה מסוימת ויתנהג באופן ספציפי. הקב"ה מביט עליה ואומר: "אם אשלח לה את מה שהיא ביקשה בדיוק, זה לא יהיה טוב בשבילה, זה עלול לפגוע בה, לקלקל אותה או פשוט לגרום לה להישאר כמו שהיא.. והרי אני רוצה שהיא תתקן את עצמה! רוצה שהיא תשתפר!" ואז הוא בוחר את הזיווג שמתאים בדיוק למה שהיא צריכה, לא דווקא למה שהיא רוצה. אם כל מטרתנו בעולם הזה היא לעבוד ולתקן את עצמנו בזמן שאיננו יודעות מה באנו לתקן, עלינו להאמין

שזה ששלח אותנו לכאן, יודע בדיוק מה המטרה לכך והוא אוהב אותנו כ"כ, שהוא שולח לנו דברים שיעזרו לנו לתקן את עצמנו מהיסוד. אם אדם מקבל ניסיונות והוא מתלונן, זה כמו חלילה לומר: "השם טועה!" - אין דבר כזה! זה לא קיים! החכמה האנושית לעולם לא תוכל להבין את החכמה האלוקית! ותמיד מי שיוצר משהו יותר חכם מהדבר שהוא יצר.



עשתה צריכה ושכחה לברך "אשר יצר", ולאחר כמה דקות נצרכה שוב - האם תברך?

לא תברך כל זמן שהיא צריכה לנקביה, אלא תעשה שוב את צריכה ואז תברך ותכוון לפטור את שניהם.

אשה הוסיפה מים מהמיחם לחמין בשבת בלי לדעת שאסור - האם מותר לאכול את החמין?

אף שלכתחילה אסור להוסיף מים חמים, בדיעבד מותר לאכול את החמין. (ע"פ הביאור הלכה ריש סי' שיח).

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381



לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

עבודה זרה של ימינו

אם היו שואלים אתכן מהי העבודה זרה של ימינו? מה היום נחשב לעבודה זרה? מה הייתן אומרות? אני שמעתי כל מיני דעות כגון - מסכים למיניהם, כסף, אייפונים וכו'...

אך זכיתי לשמוע ששואלים את הרב הגאון יגאל כהן שיזכה לחיים טובים את השאלה הזו... נתחיל בכך שהרב אמר שחז"ל ביטלו את התאוה של עבודה זרה כמו שהייתה פעם, אין בדיוק את אותה עבודה זרה שהייתה בעבר לאבותינו. אז מה בכל זאת נחשב עבודה זרה בימינו?

הרב ענה תשובה שלא יכולתי שלא לכתוב עליה מאמר שלם. הוא אמר שהעבודה זרה שלנו זה שאנחנו שוכחים את הקב"ה, שאנחנו שמים משהו במקומו. הוא נתן את הדוגמא של לסמוך על הרופא שהוא ירפא, הרב אמר כמובן שצריך ללכת לרופא, שהוא חכם ויודע המון דברים, ויכול להציע אילו תרופות לקחת. אבל מפה עד להאמין

שהוא זה שמרפא אותך? איך יכול להיות? אדם אחראי על הרפואה של אדם אחר? הוא מחליט משהו בעולם הזה?

בכל רגע, בכל שניה, בכל נשימה ופעימה של לב, הכל זה הקב"ה, אין משהו אחר. אין משהו אחר שמחליט עלינו ומהווה את המציאות שלנו.

הלב שלנו צריך להיות רגוע, המחשבות שלנו אמורות לא להיות לחוצות ממה יהיה. אנחנו עושים השתדלות ויודעים בוודאות שהיא לא זאת המשפיעה, אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו הוא היחיד שמחליט כמה כסף יהיה בסוף חודש במשכורת, הוא היחיד שמחליט מתי הרפואה תגיע ועל ידי מה, הוא הבלעדי שבוחר זיווג ויודע מתי הוא יגיע. אף אחד לא באמת עושה, רק הקב"ה הוא היחיד שיודע ומחליט מה יהיה.

אנחנו רק ילדים קטנים שחושבים שמזיזים את ההגה באוטו צעצוע, אנחנו לא יודעים שמאחורינו יש אבא שמסיע אותנו ומנווט לנו את הדרך...

ה' הוא כל יכול, אין לו סוף, אין לו מעצורים, לא נגמרים לו המשאבים... הוא אבא שאוהב ודואג לנו... כל אחת כבת יחידה. לשכוח את הקב"ה חס ושלום, זוהי עבודה זרה. וההפסד כולו שלנו, כי חיים של אדם מאמין הם כל כך שמחים ורגועים שאין לתאר. שבת שלום!



ונראות לנו מובן מאליו- החשק להמשיך ולעשות אותם יעלה. פרגני לו לאחר שחזר מיום עבודה קשה. נכון שהוא חייב לפרנס, אבל כמה טוב יעשה לו לשמוע על כך מילה טובה? חישבי כמה היית רוצה לשמוע מילה טובה על הבית הנקי, על האוכל הטעים... תעריכו ותפרגנו, זה בחינם! עוד יסוד חשוב הוא ויתור. ודאי שיותר לך ואת תוותר לו, אבל אני אומרת אל תוותרו עליו... על הדעה שלו. לפעמים אנחנו מתייעצות עם הבעל ובסופו של דבר עושות בדיוק הפוך מהעצה שקיבלנו. אם כבר בחרת להתייעץ איתו- אולי תראי לו שהדעה שלו נחשבת?... ודאי היינו רוצות להרגיש כי הדעה שלנו חשובה ומתקבלת... והיסוד האחרון הוא חיוך. נכתב על העני: "טוב המלבין שיניים לחברו יותר ממשקהו חלב"- יותר משתעשי חסד עם העני בכך שתביאי לו חלב, את תעשי איתו חסד בכך שתראי לו את לובן השיניים שלך- דהיינו, חיוך! חייכי אחותי, מה קרה? חייכי לבעלך, חייכי לילדים, תהיי שמחה בכל המתנות שה' העניק לך. בעלך נכנס הביתה, קבלי אותו בחיוך, התייחסי אליו לדקה אחת. הפלאפון יחכה, מטלות הבית עוד יישארו שם... אבל הדקה הזאת בה הוא מרגיש חשוב, ששמחים לקראתו ובואו- שווה עולם. שבת שלום!



תאריך
מזכרת הרבנים
תאריך גולן

הסוד לזוגיות טובה

בפרשה שלנו, אנחנו יודעות שהקב"ה ברא את העולם. ביום השישי לאחר שברא עולם מושלם, הוא ברא את אדם וחוה. הכל היה רק עבורם ובשבילם, ודבר אחד היה אסור להם- לאכול מפרי עץ הדעת. אם אשאל אתכן איזה פרי חוה נתנה לאדם לאכול ממנו, סביר להניח שתענו תפוח. לא כל כך מובן למה... הרי במדרשים ובשאר פירושים לא מוזכר פעם אחת את הפרי תפוח! יש מחלוקת האם חוה הגישה לו תאנה, אתרוג, גפן, חיטה...

אבל תפוח לא מוזכר... מבאר הרב יעקב כהן, שאולי התפוח מסמל יסודות חשובים לזוגיות. תפוח ראשי תיבות: ת-קשורת, פ-רגון, ו-יתור, ח-יוך... כאשר תהיה תקשורת טובה ביניכם- את תתני לו לדבר (כי ברוך ה', לפעמים אנחנו לא מפסיקות... 10 קבין של דיבור ירדו לעולם, 9 נטלו הנשים...) והוא מנגד יישמע אותך- זה כבר מעולה, אתם תבינו אחד את השניה הרבה יותר טוב. ברגע שתפרגנו אחד לשניה, תתנו מילה טובה גם על מטלות שהצד השני מקיים

מגשימים את החלומות!

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות
מספק חבילות סיוע לתינוקות ממשפחות נזקקות
כדי שימשיכו לחייך

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה, לולים, עריסות וכו'

זה תלוי רק בכם ☺ **לפרטים > 03-6225225**



יגל לנוער

מ"בראשית" ... שזוהי פרשה שכל הסוד והיסוד של הבריאה טמון בה.

והנה, באמצע הפרשה נחשפים אנו לחטאו של אדם הראשון ורעייתו ובעלי המוסר מסבירים, שהנפילה של חוה אמו הייתה בכך שהתחילה להתפלפל בציווי הקב"ה, וברגע שהנחש הצליח לשכנע אותה שיש חילוק בין מה שהקב"ה אמר, לבין מה שהיא חושבת שהוא אמר, מכאן הדרך לעבירה הייתה סלולה. ומכאן שיש לאדם להיות תמים עם בוראו וכשיש דבר שהתורה אסרה, צריך להיזהר ולהישמר מתעלוליו של יצר הרע, שיכול להשפיע על האדם לעבור את העבירה, על ידי שיתחיל לדון בטעמי העבירה, ומרוב תשוקה לבצע את העבירה, ימציא אמתלות שונות ומשונות כדי להתיר את העבירה, וכמובן על פי התורה...

וכדי לחדד את היסוד אספר אודות בחור יקר שהיה תקופה בירידה רוחנית, וזיכני בורא עולם לקרבו בחזרה לאור התורה והקדושה. והנה לאחר שלמד שנה בישיבה מובחרת, התקשר אלי ושאל האם להוציא רשיון, עניתי לו שלעניות דעתי לא כדאי בשלב זה להוציא רשיון, אך הוא אמר שהוא

מאוד רוצה, אז אמרתי לו שאין בכוחי לענות על שאלה זו, והטוב ביותר שנפנה אותה למורי ורבי הגאון הרב חיים רבי שליט"א, וכששאלנוהו על העניין, ענה שלא כדאי להוציא רשיון בשלב זה, מאחר שזה עלול לנתק את ראשו מהלימוד, הבחור אמר: כבוד הרב, אבל... אז הרב אמר: טוב, בסדר, תוציא רשיון ותעשה את זה בקדושה ולשם שמים, ותשמור על עצמך. הבחור היה מבוסס, ויצא לדרך... והנה, כבר במבחן התאוריה נכשל, וגם כשכבר הצליח, נכשל פעם אחר פעם בטסט, ואז ניגש אלי ואמר: אני מפסיק לנסות! שאלתי אותו: למה? אתה כבר בסוף? אמר לי הבחור הפיקח: הרב אמר לא, ואני התחכמתי, אז גם עוד 10 טסטים אני לא יעבור, חבל על הזמן ועל הכסף... ובאמת, היום הבחור נמצא ברמה רוחנית גבוהה, בדרכו לסיים את הש"ס...

יזכנו בורא עולם לדעת תורה באמת ובתמים אכ"ר.

השערים זורם איתם גם השפע, ובס"ד נולדו לו עוד שיירה של 6 בנות שנה אחר שנה, ובשנה השביעית התמלא הבית באורה ובשמחה מלידתו של "יצחק", בשעה טובה ומוצלחת.

עכשיו הסיפור מתחיל...

כעבור 14 שנים מברכתו של רב העיירה, נקשו בדלת חייליו של הצאר ניקולאי, וביקשו את יצחק בן ה-14.

האב ניסה להסביר לחיילים שאין לו בבית בן בגיל 14, אך תוך כדי ההסבר המתחנן של האב, החיילים כבר היו עמוק בתוך הבית בחיפוש מהיר ויסודי, אחר החייל הבא לצבאה המפואר של רוסיה.

החיפוש הסתיים כעבור דקות ספורות, כאשר יצחק בן ה-7 נמצא במטבח, באמצע ארוחת צהריים מהבילה, כאשר המפקד תפס אותו בזרועו והעמידו ליד הקיר בכדי לבדוק האם הנער כשיר לשרת בצבא אם לאו.

בעוד האב והאם כוססים ציפורניים, ראו את החיילים מסתודדים ביניהם, כאשר המפקד ממלא דו"ח ארוך ומתיש, ובסופו תלש את הדף הארוך מהפנקס, והגישו להורים, כאשר רומז הוא לחייליו לעזוב את הבית.

התברר: שכאשר הרב בירך אותו, הוא האמין בברכתו של הרב ללא צל של ספק, עד כדי כך שפרסם בעיירה על הבן שעומד להיוולד, ואפילו שמו התגלגל בפי כל תושבי העיירה, (רק חסר היה שייסדר לו שידוך בטרם לידתו...) ובעקבות כך אחד מפקידי משרד הפנים הרוסי (שהיה מבני הקהילה) לא טרח לברר את מין הנולד ואת שמו, ובמקום לכתוב שנולדה נקבה, כתב שנולד זכר, ושמו יצחק...

בשעה טובה ומוצלחת מתחילים אנו



חזק לנוער

הרב דוד פריז
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

מי קובע הרופא, או הרב?

לפני כמאה שנה חי יהודי תמים ברוסיה בסוף תקופת הצאר ניקולאי השני, והגיע לרב העיירה ותינה בפניו צערו על כך שהרבה שנים הוא ורעייתו לא זכו בפרי בטן. הרב שהיה במצב רוח מרומם, האציל עליו מברכותיו, וגזר שבעוד תשעה חודשים כעת חיה, יזכו ההורים לחבוק בן זכר אשר שמו יקרא בישראל: "יצחק".

האב התמים לא יכל להכיל את השמחה, ופירסם בכל העיירה שבעוד תשעה חודשים כולם מוזמנים לברית שתערך בשעה טובה בבית הכנסת המרכזי, ושם התינוק יהיה: "יצחק".

כעבור תשעה חודשים בישרו הרופאים שהלידה עברה בשלום, והם זוכים לחבוק בשעה טובה ומוצלחת "בת"! על האב עברה דקה של מבוכה, אך השמחה הייתה גדולה ועצומה, ובני העיר הסתפקו בסעודת הודיה זעירה מן המצופה.

כמובן שהאיש התם לא שכח להודות מקרב לב לרבה הנערץ של העיירה על הברכה והגזרה...

וכשנפתחים

זוגיות, כסף, כיוון בחיים... לא התקדמת מספיק, לא היית בסדר כאן ושם... - כל זה נועד להחליש אותנו ולייאש.

לכן אומרת המשנה: הרחק משכן רע!

תרחק מהמחשבות שמקטינות אותך, מהקולות שמרחיקים אותך מבורא עולם ומהאמונה בעצמך.

פרשת בראשית מזמינה אותך להתחיל באמת מחדש. לא משנה איך נראתה השנה הקודמת - אם תאמין שאפשר לתקן, תזכה שיפתח לך פתח של אהבה, קרבה ואור חדש.



שבת שלום והתחלה מבורכת!

להתחיל באמת מחדש

שבת שלום אחים אהובים ויקרים!

המשנה בפרקי אבות (א. ז) מלמדת:

"נתייארבלי אומר: הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתייאש מן הפורענות".

השבת אנחנו פותחים את פרשת בראשית - דף חדש בתורה, ובחיים.

אבל דווקא כשאנחנו רוצים להתחיל מחדש, לוקח פיקוד "שכן רע"... וזה לא תמיד מישוהו חיצוני. לפעמים זה היצר הרע שבתוכנו - שמתחפש לחבר טוב, דואג, מייגע...

הוא מזכיר לנו כל מה שחסר: "אין לך עדיין



הרב יהונתן פרטוש
רב מדרשיית "ענפים" בני ברק



טסט לבגרות הרב אברהם יצחק מחבר הספר "בכל לבי דרשתיך" הנדר שהופר

בראשה של קהילת קלאב המעטירה עמד הגאון רבי עזרא חמווי זצ"ל, ששימש בה כרב, אב בית דין ובעל תפילה.

ערב אחד ישב הרב בביתו ועל דלתו התדפק מוסלמי נסער.

"חכם עזרא תעזור לי", התחנן, "אנא ממך, תעזור לי".

רבי עזרא הושיבו, הרגיעו, וביקש שיספר לו בנחת באיזה עניין הוא זקוק לעזרה.

וכה סיפר המוסלמי:

לפני שעה קלה הוא שב לביתו מעמל יומו והורה לאשתו להגיש לו כוס קפה מהביל. האשה מיהרה לשפות את הפינג'אן על האש, ובינתיים הגישה לו כמה פרוסות של עוגת דבש עם בוטנים.

הוא בלס את הפרוסה הראשונה וחש שגרוננו מתייבש ונצרב. הוא כעס מאוד שהקפה עדיין לא מוכן ונדר לאשתו: "אם אסיים לאכול את העוגה לפני שתגשי לי את הקפה, את מגורשת ממני לנצח!".

אולם המים לא שעו לאיומיו והמשיכו לרתוח לאיטם, ובינתיים הוא סיים לאכול את העוגה. והקפה? פלאם פאדי.

"חכם עזרא", בכה המוסלמי והכה בפניו, "על פי דת האסלם אין התרה לנדר שלי. וואי עלי... אנא ממך, אתה יהודי חכם, תמצא לי פתרון לבעיה שלי. יא חראם, אני לא רוצה לגרש את אשתי, אבל אני עם הפה הגדול שלי, וואללה אכפר אהפל, לא הבחנתי במה שיצא לי מהפה מרוב כעס".

הרב התעניין: "איזו עוגה הוגשה לך?"

"וואללה אהלה עוגה!", קרא הבן דוד, "זה פטימה מכינה, עוגת דבש עם בוטנים. אמנם העוגה יבשה, יענו 'עוגת חנק' כמו שאומרים, אבל וואללה טעימה, מאשאללה".

חיך חכם עזרא ואמר: "אם מדובר בעוגה יבשה, לבטח נפלו פירורים מהעוגה בשעת אכילתך, אם כן כל עוד לא אכלת גם את הפירורים הרי שלא התקיים נדרך, לכן שוב כעת לביתך והמתן עד שאשתך תכין עבורך את הקפה, ורק לאחר מכן תאכל את פירורי העוגה, וכך ייחשב לך סיום אכילת העוגה לאחר הכנת הקפה".

אין חכמה כחוכמת התורה, ומי שזוכה ללמוד תורה זוכה גם להחכים מחוכמת העילאית, להבנה חדה, לידיעות מקיפות ולעומק חשיבה.

אז תקבעו לכם זמן ביום ללמוד תורה ולהשתתף בשיעור תורה, וכך תזכו לחיבור ישיר למקור החכמה ולבורא העולם, כמאמר הזוהר הקדוש: "קודשא בריך הוא, אורייתא וישראל - חד הוא" (ויקרא עג).



קרוב רחוק הרב שמעון מאמון מדור ייחודי לנוער המתקרב

מתכסה בסדין ומתחיל לדבר

יש דבר אחד שכל יהודי רואה בו כדרך לשפוך את הלב בכל עת של צרה ומצוקה והוא - קריאת תהילים. בין אם זה אדם השוכב בבית החולים במצב רפואי מורכב, ובין אם זה אדם שמקבל שיחת טלפון מהבנק ומבין שהחובות עלו על גדותיהם והוא בסחרור כלכלי של ממש - תמיד יש לו אפשרות לפתוח ספר תהילים.

ספר תהילים הוא ספר שבו כל יהודי יכול "למצוא שם את עצמו". הטלטלות שדוד המלך עבר במהלך חייו, אשר הובילו אותו לקרבת ה' מיוחדת, גורמות לכל יהודי להתחבר ולהרגיש שייך המחשבה על דוד המלך מעוררת בנו התרגשות עצומה. הסיבה לכך ברורה - דוד היה קודש קודשים, בעל מידת ענווה ורצון להיטיב עם כל אחד, גם עם מי שפגע בו.

מיותר לציין שתפילתו של אדם גדול שכזה איננה תפילה רגילה, אלא מעמד מרשים המשאיר רושם עז על כל המשתתפים בתפילה. מי שזוכה להתפלל עם גדולי ישראל, יכול להבין במקצת את התחושה המדוברת.

אם נרצה לתאר את רגע התפילה הנעלה ביותר של דוד המלך לבורא עולם - כיצד לדעתכם זה יראה? רבים ידמינו שרגע התפילה הנעלה ביותר היה כאשר דוד מעוטר בטלית ותפילין לאחר צום ארוך. אחרים יחשבו שזה היה בעלות השחר לאחר שטבל במקווה, או אולי בתפילת הנעילה ביום הכיפורים. כל אחד מצייר בדמיונו את הרגע המרומם ביותר.

אך ראו איזה פלא, הרגעים הגדולים ביותר של דוד המלך עם הקב"ה לא היו לאחר צומות, לא לאחר מקווה ואף לא ביום הכיפורים.

אומר רבנו הקדוש, רבי נחמן מברסלב זיע"א: "דוד המלך, עליו השלום, יסד כל ספר תהילים מזה שהיה חזק מאד בענין התבודדות. ואמר, שיעקר התבודדות של דוד המלך, עליו השלום, היתה בעת ששכב על מטתו וכסה עצמו בסדין. אז היה מדבר ומשיח כל לבו לפני השם יתברך, כמו שכתוב: 'אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה'. אשרי מי שרגיל עצמו לקיים הנהגה זו העולה על הכל".

עוד כתב בשיחות הקדושות: "שטוב לאדם, בשעה ששוכב על מטתו לישן, להרגיל עצמו לשפף שיחו לפני השם יתברך ולבקשו, שיזכה להתקרב לעבודתו יתברך".

רבי נחמן מברסלב מבאר לנו: שדוד המלך כתב את ספר התהילים מפני שהיה חזק מאוד בעניין התבודדות. ומתי התקיימה ההתבודדות העיקרית שלו? בזמן ששכב על מיטתו וכיסה את עצמו בסדין. אמנם דוד היה קם בעלות השחר, מתפלל ביום הכיפורים, טובל במקווה - אבל דווקא השיחה הפשוטה הזו, כשהוא מכוסה בסדין ומספר לה' כל מה שעל לבו - היא שזיכתה אותו לכתוב את ספר התהילים ולהגיע לקרבת ה' המיוחדת הזו.

קוראים יקרים, כל אחד יכול להגיע לקרבה הזו לה'. פשוט לקבוע זמן ולדבר עם אבא. לספר לו, בשפה שלך, מה עובר עליך ומה אתה מרגיש - וזו התפילה ברמה הגבוהה ביותר שיש.

לעולם אל תשכח - אתה בן של מלך מלכי המלכים, ובן יכול לדבר עם אבא שלו בכל רגע, גם ברגעים הפשוטים ביותר.

שבת שלום



תשובה מפרשת ראה שכחת עומר בשדה

הילד/ה הזוכה

מאיר יצחק
בני ברק

יודעים את התשובה?

שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com



נראה אותך גורלך

איפה מצינו בתנ"ך אות סופית
(כדוגמת ך, ם, וכדו') באמצע מילה?





פרשת שבוע אורח

פרשת בראשית

היה פעם ילד קטן שקיבל קופסת צבעים חדשה. הוא לקח נייר לבן גדול ושאל את אמא: "איך אני מתחיל לצייר? הנייר לבן וריק לחלוטין!"

אמא אמרה: "תתחיל במשהו קטן - נקודה אחת, קו אחד. מזה יצמח הכל."

הילד צייר נקודה קטנה.

אחר כך עוד נקודה. אחר כך קו שחיבר ביניהן. לאט לאט הנייר הלבן הפך לציור מקסים מלא צבעים!

בסוף אמא שאלה: "איך הרגשת?" הילד ענה: "בהתחלה פחדתי, אבל אחר כך הרגשתי כמו... כמו שאני יוצר עולם חדש!"

זה בדיוק מה שקרה בבריאת העולם.

"בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ." הקדוש ברוך הוא התחיל עם דבר אחד - אור. "יהי אור!" אחר כך הוא הוסיף עוד ועוד: מים, יבשה, עצים, כוכבים, דגים, ציפורים, ולבסוף - אנשים!

בכל יום הוא הסתכל על מה שיצר ואמר: "טוב!" כמו הילד שהסתכל על הציור שלו והיה גאה.

והחלק הכי מיוחד, בסוף הקדוש ברוך הוא ברא אותנו - את האנשים! אנחנו השותפים שלו ביצירה.

ילדים יקרים, הקדוש ברוך הוא לא רק ברא אותנו - הוא רוצה שגם אנחנו נהיה יוצרים קטנים!



ויקדש את יום השבת

שוב שלום ילדים צדיקים, התגעגענו אליכם אחרי כל החגים המיוחדים שלנו.

חזרנו בליל שבת מבית הכנסת, ושרנו 'שלום עליכם' בקול, ואחר כך שרנו לאמא היקרה שלנו 'אשת חיל', ואבא התחיל את הקידוש - 'יום הששי' וכו'... לאחר הקידוש ליבי שאלה אותי- תגיד יגל, למה אבא אומר בקידוש 'סברי מרנן'?

יגל: שאלה מצויינת!!!

הטעם לכך, כדי שנשים לב לכוון לצאת ידי חובה של הקידוש מהתורה.

לכן ילדים חביבים

בואו ונקפיד להשים לב לכך, וגם נאמר זאת לאחים שלנו הקטנים, וכך כולנו מרוויחים...

שבת שלום

אנו כל כך אוהבים אתכם

כל ילד יכול ליצור ולצייר ציור יפה, לבנות מגדל קוביות, להמציא משחק חדש, להכין כריך טעים, לכתוב שיר, או לחבק מישהו עזוב.

כשאנחנו יוצרים דברים טובים אנחנו עוזרים לקדוש ברוך הוא להמשיך לבנות את העולם! כל מעשה טוב, כל מילה נחמדה, כל עזרה לאחר - זה כמו להוסיף צבע יפה לציור הגדול של העולם.

והקדוש ברוך הוא נותן לנו כוח ליצור, דמיון להמציא, ידיים לבנות, וחכמה לעשות דברים טובים.

שבת שלום ומבורך.

מצאו 10 הזאבים

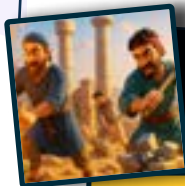


מהו

הפסוק למסע צהלה



הילד/ה הזוכה
אדל הלוי
תל אביב



תשובה מפרשת ראה:
"ונצחתם את-מזבחם, ושבחתם
את-מצבתם, ואשריהם תשרפון
באש, ופסילי אליהם תגדעו..."

יודעים את התשובה
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

וברגע זה - אני נמצא איתם. אני מרגיש את כאבם, את הקריעה שבלב -
אף על פי שהיא באה מתוך קדושה ושליחות.

וכך, בעומק לבו הרחום, גילה הרבי את עוצמת הרגש היהודי והחיבור
הפנימי שלו לכל אחד ואחת.

ילדים יקרים, נקבל על עצמנו גם אנו להרגיש את הכאב של
האחר. אם יש חבר שכרגע נמצא בתקופה קשה - נקשיב לו
בסבלנות, ונחשוב כיצד נוכל לעזור לו.
שבת שלום ומבורך



סיפורי צדיקים

**הרבי כאן,
אך הלב שלו בשדה התעופה.**



סיפר הרב נחום רבינוביץ' ז"ל:

עסקן מסוים, אדם הפועל רבות
למען הכלל, סיפר לי כי זכה
להיכנס פעם אל חדרו הקדוש
של הרבי מליובאוויטש - הרב
מנחם מנדל שניאורסון זי"ע.

כשנכנס, נדהם לראות את הרבי יושב
בפנים רציניות, מלאות כובד ראש
ומחשבה עמוקה. הוא הכיר
את הרבי כאדם מלא שמחה
פנימית, חיוניות ואור, ולכן
מראהו זה היה יוצא דופן.
אזר העסקן אומץ ושאל
את הרבי בעדינות:

"רבי, מה מעיק עליכם? מדוע הרב נראה טרוד כל
כך?"

הרבי הביט בו ופתח בסיפור:

"לפני זמן לא רב, נכנסו אליי זוג צעיר, שזה עתה נישאו.

ברצונם היה לצאת לשליחות - להפיץ את אור היהדות וחסידות חב"ד
במקום נידח בעולם. הם ביקשו את ברכתי. שאלתי אותם: 'האם קיבלתם
רשות מהוריהם?'"

כעבור ימים אחדים חזרו בני הזוג, כשבידם מכתב מהוריהם המאשרים -
ואף מברכים - את יציאתם לשליחות.

הרבי ברך אותם בחום ושיגר אותם לדרכם. אלא שהרבי עצר לרגע, ועיניו
התכסו בצער:

"האשה", אמר, "היא אחות יחידה לחמישה אחים, שכולם כבר יצאו
לשליחות בעולם - בצפון, בדרום, במזרח ובמערב."

ואז, בלב כואב אך מבין, אמר הרבי:

"כעת, לאחר שגם בתם היחידה נוסעת לשליחות - נותרו הוריהם לבדם...
עכשיו, ברגעים אלו ממש, הם נמצאים בשדה התעופה. יש שם דמעות
רבות - אמנם דמעות של שמחה ושל מסירות נפש, אך עדיין - דמעות הן.

נפלאות הבריאה

שמואל
קורייב

איך הם צדים את הטרף?

יש עכבישים שתופסים

טרף ברשת, ויש

אחרים שקופצים

ומפתיעים בלי רשת

כלל. העכביש מפרק

את האוכל שלו לגזל

ושותה אותו. בעולם יש

אלפי מיני עכבישים, והם

חיים במדבר, ביערות, במים

וביבשה. רוב העכבישים אינם

מסכנים כלל לבני האדם. לרוב הם מועילים לאדם.

כי הם אוכלים חרקים מזיקים.

כל זה מגלה לנו שכל יצור בעולם מלא בחכמה

אין-סופית של בורא העולם, הנותן לנו

לראות את נפלאות הבריאה שלו בכל

מקום בעולם.



העכביש

שלוש ילדים חביבים,

איזה עולם נפלא ברא לנו ה' יתברך - היום נלמד על העכביש.

גם העכביש הקטן מגלה לנו את חכמתו העצומה של הבורא יתברך.

שונים משאר החרקים

העכביש שיה למשפחת פרוקי-הרגלים. יש לו שמונה רגלים, ולא שש
כמו לחרקים. גופו בנוי משני חלקים בלבד, כאשר רב החרקים בנויים
משלושה חלקים, ולכן הוא שונה מהם. לרוב העכבישים יש שמונה עינים
קטנות. יש כאלו עם פחות עינים, והראיה שלהם לא תמיד טובה, לכן
הם מרגישים רטט בקוריים.

חייט מנסה

העכביש טוה קורים מחטים שהוא מייצר בעצמו. חוטי המשי

שלו קלים מאוד אבל חזקים אפילו יותר מפלדה דקה. הוא

משתמש בקורים שהוא טוה כדי לבנות רשת. הוא עוטרף

את ביציו בקורי משי ושומר עליהן. לעתים הוא עושה

חוט הצלה בזמן קפיצה. יש עכבישים שקופצים פי כמה

מאורך גופם. הם נוחתים בבטחה בזכות חוט הקורים שלהם.

העכבישים מייצרים סוגי משי שונים - לציד, לבניה ולהגנה.





סקהוק



ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

להקדשת העלון חייגו > 03-8000770

לזרע בר קיימא
רועי צבי בן חיה

לעילוי נשמת
מיכאל בן אליסף ועינב כהן

להצלחת
שמואל בן פנינה

לעילוי נשמת
אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מדהין בת זיוה ע"ה